

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
CEZARY BANASIŃSKI

L.dz. DDK1-60-4/03/HW
L.dz. DDK1-61-41/04/HW

Warszawa, dnia 20 lipca 2004 r.

DECYZJA nr 12/2004

Na podstawie art. 23 c ust. 1 w związku z art. 23 a ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz.U. z 2003 r. Nr 86, poz. 804; z 2003 r. Nr 60, poz. 535 i Nr 170, poz. 1652; z 2004 r. Nr 93, poz. 891 i Nr 96, poz. 959, z 2004 r. Nr 93, poz. 891 oraz Nr 96, poz. 959), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu z urzędu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej Prezesem Urzędu**, uznaje, że wprowadzające nabywców w błąd co do składników oznakowanie produktów:

- **marynarka męska**, oraz
- **garnitur męski 3 – częściowy**

składem surowcowym oraz wprowadzanie tak oznaczonych produktów do obrotu **przez „Monika – Kędzierska” Spółka Jawna z siedzibą w Kętrzynie przy ul. Sikorskiego 11, stanowi praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów**, o której mowa w art. 23 a ust. 2 ustawy, polegającą na naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji oraz na dopuszczeniu się godzących w zbiorowe interesy konsumentów czynów nieuczciwej konkurencji, zdefiniowanych w art. 3 ust. 1 oraz art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tekst jedn. Dz.U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503, z 2002 r. Nr 197, poz. 1661), zwanej dalej „u.z.n.k.”, **i nakazuje zaniechanie jej stosowania.**

Jednocześnie, w celu wykonania nakazu, Prezes Urzędu określa w szczególności następujące środki usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów:

- eliminacja znajdujących się w obrocie oznaczonych w sposób wprowadzających nabywców w błąd co do składników produktów:
 - **marynarka męska**, oraz
 - **garnitur męski 3 – częściowy**,

w terminie trzech miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

UZASADNIENIE

Dnia 31 maja 2004 r., Prezes Urzędu wszczął z urzędu, na podstawie art. 44 ust. 1 ustawy, postępowanie w sprawie stosowania przez „Monika – Kędzierska” Spółka Jawna z siedzibą w Kętrzynie przy ul. Sikorskiego 11, zwaną dalej „Stroną”, praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 23a ustawy, polegających na stosowaniu zagrażających lub naruszających zbiorowe interesy konsumentów czynów nieuczciwej konkurencji w rozumieniu art. 3 ust. 1 i art. 10 ust. 1 u.z.n.k. oraz naruszaniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji.

Podstawę wszczęcia postępowania stanowiły ustalenia dokonane w trakcie kontroli przeprowadzonych w marcu i kwietniu 2004 r. przez Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej w Olsztynie:

- w magazynie Strony stwierdzono 210 par **spodni męskich** wartości 10.290,00 zł, rok produkcji 2003, z których 72 pary oznakowane były składem surowcowym - 30% wełna, 70% wiskoza, a 138 par – 100% poliester. Dyrektor Strony, Pan Stanisław Romanowski, złożył pisemne oświadczenie, że faktyczny skład surowcowy spodni to 100% poliester, wobec czego odstąpiono od pobrania próbek do badań laboratoryjnych,
- w ofercie Sklepu Odzieżowego „ABC” z siedzibą w Olsztynie przy ul. Żeromskiego 24A znajdowało się 6 partii wyrobów konfekcyjnych o wartości 5.434,00 zł, wyprodukowanych przez Stronę. Z dwóch partii wyrobów (**marynarki męskie** i **garnitur męski 3 – częściowy**), pobrano próbki do badań laboratoryjnych przeprowadzonych w należącym do Głównego Inspektoratu Inspekcji Handlowej Specjalistycznym Laboratorium Kontrolno – Analitycznym Produktów Włókienniczych w Łodzi. Ich wyniki wykazały, że rzeczywisty skład surowcowy tkaniny wierzchniej obydwu badanych wyrobów był niezgodny z deklarowanym:
 - **marynarki męskie:** skład deklarowany – 30% wełna, 70% wiskoza; skład rzeczywisty – 100% poliester,
 - **garnitury męskie 3 – częściowe:** skład deklarowany – 30% wełna, 70% wiskoza; skład rzeczywisty – 100% poliester.

Postanowienie o wszczęciu postępowania, wraz z zawiadomieniem, doręczono Stronie dnia 3 czerwca 2004 r..

W piśmie z dnia 7 czerwca 2004 r. Strona przedstawiła swoje stanowisko odnośnie postawionych zarzutów.

Strona podniosła, że nieprawidłowo oznaczona partia produktu spodnie męskie, która znajdowała się w magazynie, została uprzednio wycofana z obrotu celem jej poprawnego oznaczenia. Wobec faktu, iż Strona dysponuje tylko jednym pomieszczeniem przeznaczonym do magazynowania wyrobów, towary których oznaczenia miały być modyfikowane, znajdowały się w bezpośrednim sąsiedztwie towarów oznaczonych prawidłowo i oczekujących na wprowadzenie do obrotu.

Strona podniosła również, że w przypadku towarów znajdujących się w ofercie Sklepu Odzieżowego „ABC” z siedzibą w Olsztynie przy ul. Żeromskiego 24A (**marynarki męskie i garnitur męski 3 – częściowy**), towary te niezwłocznie zostały wycofane z obrotu.

Ponadto Strona poinformowała, że niektóre z tkanin służących do wytwarzania odzieży nabywane są od dostawców bez stosownych oznaczeń składu surowcowego. W takich przypadkach Strona telefonicznie zasięga informacji na ten temat. Jak się okazało, nie wszystkie z uzyskanych w ten sposób informacji zgodne są z prawdą. Powstałe nieprawidłowości nie miały więc charakteru celowego działania Strony.

Strona podjęła również działania mające na celu modyfikację nieprawidłowych oznaczeń znajdujących się już w obrocie produktów oraz wykluczenie wystąpienia przypadków wprowadzającego nabywców w błąd oznakowania składu surowcowego produktów w przyszłości.

Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz.U. z 2000 Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), Strona przed wydaniem decyzji miała możliwość wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

W trakcie postępowania Prezes Urzędu ustalił i zważył, co następuje:

Jak wskazano powyżej, kontrole Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Olsztynie ujawniły, że Strona wprowadza do obrotu produkty z oznaczeniami wprowadzającymi konsumentów w błąd co do ich rzeczywistego składu surowcowego. Dotyczy to:

- **marynarek męskich**, w przypadku których deklarowano skład – 30% wełna, 70% wiskoza, podczas gdy skład rzeczywisty to 100% poliester,
- **garniturów męskich 3 – częściowych**, w przypadku których deklarowano skład – 30% wełna, 70% wiskoza, podczas gdy skład rzeczywisty to 100% poliester.

Takie praktyki przedsiębiorstwa w zakresie oznaczeń handlowych swoich wyrobów są działaniami niewłaściwymi w stosunku do konsumentów i spełniają przesłanki czynów nieuczciwej konkurencji w rozumieniu art. 3 ust. 1 i art. 10 ust. 1 u.z.n.k., polegających na wprowadzaniu do obrotu wyrobów oznaczonych w sposób wprowadzający klienta w błąd co do składników, sposobu wykonania oraz innych istotnych cech towarów.

Przed wszystkim, praktyki takie wyczerpują przesłanki art. 3 ust. 1 u.z.n.k., który stanowi, iż *czynem nieuczciwej konkurencji jest działanie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami, jeżeli zagraża lub narusza interes innego przedsiębiorcy lub klienta.*

Działanie sprzeczne z prawem w tym przypadku polega na naruszeniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 października 2001 r. w sprawie bezpieczeństwa i znakowania produktów włókienniczych (Dz.U. Nr 144, poz. 1616 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem”.

Zgodnie z treścią § 12 ust. 1 rozporządzenia, **oznakowanie produktu włókienniczego zawiera określenie składu surowcowego produktu**. Natomiast § 17 ust. 1 rozporządzenia stwierdza, że **skład surowcowy produktu włókienniczego należy podać w procentach**.

Ponadto zgodnie z § 20 rozporządzenia, **jeżeli produkt włókienniczy jest oferowany konsumentom, dane o właściwościach produktu podaje się w katalogach lub w prospektach albo na opakowaniach, etykietach i innych oznakowaniach dotyczących produktu** (§ 20 ust. 1 rozporządzenia). Dane o właściwościach produktu podaje się jednolitym, czytelnym i wyraźnie widocznym drukiem - w taki sposób, aby przed dokonaniem zakupu produktu włókienniczego konsument mógł łatwo się z nimi zapoznać (§ 20 ust. 2 rozporządzenia).

W przedstawionej sytuacji, niezgodne z rzeczywistością oznakowanie wyrobów składem surowcowym, może prowadzić do mylnych wyobrażeń konsumenta co do składu, sposobu wykonania oraz innych istotnych cech oferowanego mu produktu.

Odnosząc się do argumentów podniesionych przez „Monika – Kędzierska” Spółka Jawna z siedzibą w Kętrzynie przy ul. Sikorskiego 11 w piśmie z dnia 7 czerwca 2004 r. należy stwierdzić, że podjęcie stosownych działań, mających na celu modyfikację nieprawidłowych oznaczeń znajdujących się już w obrocie produktów oraz eliminację przypadków wprowadzającego nabywców w błąd oznakowania składu surowcowego produktów w przyszłości, nie ma znaczenia dla stwierdzenia stosowania przez Stronę praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Zawarte w piśmie z dnia 7 czerwca 2004 r. stwierdzenie, iż powstałe nieprawidłowości nie miały charakteru celowego działania, w żaden sposób nie usprawiedliwia naruszania obowiązujących przepisów przez Stronę, która jako profesjonalny uczestnik obrotu i jednocześnie jednostka wprowadzająca do obrotu produkt finalny w postaci artykułu odzieżowego, powinna zachować szczególną staranność w zakresie prowadzonej działalności. Strona winna bowiem zweryfikować prawdziwość otrzymanych drogą telefoniczną informacji na temat składu surowcowego nabytych tkanin, żądając od producenta przedstawienia stosownych dokumentów lub zlecając specjalistycznemu laboratorium przeprowadzenie badań. Należy jednocześnie zwrócić uwagę, że obowiązek podawania składu surowcowego w dokumentacji handlowej dotyczącej produktu włókienniczego (więc również surowca: § 2 ust. 1 rozporządzenia), w szczególności w umowach sprzedaży, rachunkach i fakturach, przewiduje § 19 ust. 1 rozporządzenia.

Przedmiotowe działanie Strony jednocześnie zagraża i narusza interes klienta, bowiem przez wprowadzenie w błąd oznaczeniem składu surowcowego, może wpływać na decyzję klienta w zakresie nabycia danego wyrobu. Oznakowanie to zmierza do ograniczenia prawa konsumenta do wyboru i zakupu produktu stosownie do indywidualnych preferencji. Ma zatem negatywny wpływ na jego interes. Oznakowanie to godzi również w zasady uczciwej konkurencji, ze szkodą dla innych przedsiębiorców. Wobec tego narusza dobre obyczaje. Biorąc pod uwagę powyższe, **działanie to stanowi czyn nieuczciwej konkurencji, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ww. u.z.n.k.**

Spełniona jest również hipoteza art. 10 ust. 1 u.z.n.k. Czynem nieuczciwej konkurencji jest bowiem również takie oznaczenie towarów albo jego brak, które może wprowadzić klientów w błąd co do pochodzenia, ilości, jakości, składników, sposobu wykonania, przydatności, możliwości zastosowania, naprawy, konserwacji lub innych istotnych cech towarów. Jak wykazano powyżej, działania przedsiębiorcy wypełniają przesłanki zawarte w cytowanym przepisie.

Na tle przedstawionego powyżej stanu faktycznego stwierdzić należy również, że kwestionowane działania, polegające na wprowadzającym nabywców w błąd co do składników oznakowaniu produktów:

- **marynarka męska**, oraz
- **garnitur męski 3 – częściowy**

składem surowcowym oraz wprowadzanie tak oznaczonych produktów do obrotu, **stanowią praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów**, o której mowa w art. 23a ust. 2 ustawy, polegającą na naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji.

Prezes Urzędu przyjmuje do wiadomości przekazaną w piśmie z dnia 7 czerwca 2004 r. informację, że znajdująca się w trakcie kontroli przeprowadzonej przez Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej w Olsztynie w magazynie Strony nieprawidłowo oznaczona partia produktu spodnie męskie została uprzednio wycofana z obrotu, celem jej poprawnego oznaczenia i wobec powyższego stwierdza, że nie znajduje podstaw do uznania, że doszło w tym zakresie do naruszenia przez Stronę zbiorowych interesów konsumentów w rozumieniu art. 23a ustawy.

Wobec powyższego orzeka się jak w sentencji.

Stosownie do treści art. 78 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz.U. z 2003 r. Nr 86, poz. 804, z 2003 r. Nr 60, poz. 535 i Nr 170, poz. 1652, z 2004 r. Nr 93, poz. 891 oraz Nr 96, poz. 959) w związku z art. 479²⁸ § 1 pkt 1 i art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.), od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwóch tygodni od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Otrzymuje:

„Monika – Kędzierska”
Spółka Jawna
ul. Sikorskiego 11
11-400 Kętrzyn

Do wiadomości:

Główny Inspektorat
Inspekcji Handlowej
w miejscu

Decyzję podpisał:

z up. Prezesa UOKiK
p.o. Dyrektora Departamentu
Joanna Wrona